

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 10 lipca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo – Portugalia) – Fazenda Pública przeciwko Banco Mais SA

(Sprawa C-183/13) ⁽¹⁾

[Podatki — VAT — Dyrektywa 77/388/EWG — Artykuł 17 ust. 5 akapit trzeci lit. c) — Artykuł 19 — Odliczenie podatku naliczonego — Transakcje leasingu finansowego — Towary i usługi o mieszanym przeznaczeniu — Zasada ustalania kwoty mającego zastosowanie odliczenia podatku VAT — System wyjątków — Warunki]

(2014/C 315/18)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Fazenda Pública

Strona pozwana: Banco Mais SA

Sentencja

Artykuł 17 ust. 5 akapit trzeci lit. c) szóstej dyrektywy VAT Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku powinien być interpretowany w ten sposób, że nie sprzeciwia się on temu, aby państwo członkowskie w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym zobowiązało bank, który prowadzi w szczególności działalność leasingu finansowego, do wliczenia do licznika i mianownika ułamka służącego obliczeniu jednej i tej samej części podlegającej odliczeniu dla wszystkich jego towarów i usług o mieszanym przeznaczeniu jedynie tej części rat leasingowych, które odpowiadają odsetkom, jeżeli wykorzystanie tych towarów i usług jest spowodowane przede wszystkim finansowaniem tych umów i zarządzaniem nimi, co należy do oceny sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 189 z 29.6.2013.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 10 lipca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social nr 1 de Benidorm – Hiszpania) – Víctor Manuel Julián Hernández i in. przeciwko Puntal Arquitectura SL i in.

(Sprawa C-198/13) ⁽¹⁾

(Ochrona pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy — Dyrektywa 2008/94/WE — Zakres stosowania — Prawo do uzyskania przez pracodawcę odszkodowania od państwa członkowskiego z tytułu wynagrodzenia wypłaconego pracownikowi za czas trwania postępowania kwestionującego rozwiązanie umowy o pracę należnego po upływie 60. dnia roboczego od dnia wniesienia powództwa — Brak prawa do odszkodowania w razie nieważności rozwiązania umowy o pracę — Wstąpienie pracownika w uprawnienie pracodawcy do dochodzenia odszkodowania w przypadku jego tymczasowej niewypłacalności — Dyskryminacja pracowników, których umowy o pracę zostały rozwiązane nieważnie — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Zakres stosowania — Artykuł 20)

(2014/C 315/19)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social nr 1 de Benidorm